

[Rager.]

Lande at handle med. Dette er danske Importører, der taler sagligt til den danske Befolkning. De siger: Hvorfor i al Verden gaar dette taabelige Landbrug og sælger til de to Lande, Tyskland og England? Verden er stor nok, der er Raaderum nok. Jeg henstiller til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, hvorledes han mener, at dette Raad fra hans nye allierede vil være at optage fra hans Side. Det er jo en god Henviisning. Nej, det forekommer mig, at saa længe den nuværende Handelsminister har raadet over Valutacentralen, har den højtærede Handelsminister været i den meget heldige Situation til Afveksling fra Forgængeren, der jo maatte tage den daarligste Tid, da Valutamængderne var smaa, at se vor valutamæssige Stilling forbedret. Men den højtærede Handelsminister har ogsaa taget Konsekvensen deraf. Den højtærede Handelsminister har taget Konsekvensen dels derigennem, at Varer er ført over paa Friliste i det Omfang, som ske kunde, og dels derigennem, at man for de Varer, man har været ængstelig ved at føre over paa Friliste — maaske har man til Tider kunnet føre enkelte Grupper over, men har været lidt ængstelig derved —, har uddelt Valutaattester i særdeles rigeligt Omfang. Jeg føler mig forvisset om, at den højtærede Handelsminister vil fortsætte i dette Spor, og at den højtærede Handelsminister er ganske klar over, at Valutacentralen i Dag kun tjener et eneste Formaal, nemlig dette at sikre den størst mulige Afsætning af Landbrugsprodukter, hovedsagelig til Tyskland.

Men hvis det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen virkelig mener noget andet, saa kunde jeg lide alligevel at faa den klare Udtalelse fra det ærede Medlem, at han og Landbrugets ansvarlige Organisationer vil gaa ind for en Ophævelse i Dag af Valutacentralen, men vel at mærke, uden at der sættes noget i Stedet for. Hvis der skal sættes noget i Stedet for, maa vi saa faa at vide, hvad det er, for hvis det er det Importkontor, som Ventre ved de tidligere Valutaloves Gennemførelse har stillet Forslag om, saa ved det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen fra de ganske udmærkede Redegørelser derfor, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller atter og atter har været en Mester i, at dette Importkontor er meget mere bindende end den nuværende Valutacentral. Men lad os saa faa den klare Udtalelse! Vil det ærede Medlem gaa ud i det kolde Vand? Vil det ærede Medlem sige: Ingen Restriktioner er nødvendige, bare helt

aaabent Marked, og vil det ærede Medlem tage Konsekvensen og lade det være ikke alene for Raaprodukter til Industrien og Færdigvarer, men ogsaa for Landbrugsvarer, vi lukker op for det alt sammen? Jeg tror, det ærede Medlem i Virkeligheden dér vil komme til at svare med et Nej, hvis det ærede Medlem vil svare ansvarsbevidst, hvis det ærede Medlem vil svare saadan, at hans Svar dækker den Handling, han vilde foretage, hvis han sad paa Handelsministerens eller Udenrigsministerens Post.

Nej, vi kan ikke undvære Valutacentralen endnu i Dag, vi er nødt til at have den, og naar det er Tilfældet, saa maa de Herrer være klar over, at er de ikke tilfredse med Handelsministerens Svar paa deres Forespørgsel, har de Herrer kun een Ting at gøre, det er at sige: For at imødegaa en lignende Situation en anden Gang, at der ikke er Varelagre, hvis Størrelse Regeringen kender og mener er tilstrækkelige, bliver det nødvendigt at foretage Indkøb fra det offentlige Side, saa længe vi er i en Situation med synkende Priser.

Hartel: Det for os forbavsende i Situationen i Slutningen af September var det, at Regeringen først syntes at have faaet Øje paa Faren og Risikoen i de aller sidste Dage i September Maaned og ikke paa et tidligere Tidspunkt havde lagt Foranstaltninger til Rette.

De foregaaende Talere har ud fra en Gennemgang af det tilgængelige statistiske Materiale søgt at dokumentere, at vore Beholdninger af Varer har været relativt smaa. Jeg skal ikke følge dem videre paa den Vej, men kun sige, at ogsaa naar man betragter Problemet fra en anden Side, maa man komme til det selv samme Resultat.

I Begyndelsen af Maj Maaned og Slutningen af April Maaned dette Aar, altsaa kort efter, at Loven om Beredskabsindkøbene var vedtaget, stod vi med en samlet Valutabeholdning i Nationalbanken paa ca. 75—80 Mill. Kr. I Løbet af Sommeren er denne Valutabeholdning jævnt steget, saaledes at den pr. Dato udgør ca. 110 Mill. Kr. Det er for mig vanskeligt at se, hvorledes en Betragtning af disse Tal skulde kunne dokumentere et livligere Vareindkøb end tidligere. Tværtimod maa man ud fra en Bedømmelse af Valutabeholdningen i Nationalbanken, og naar man yderligere ved, at de private Bankers Valutabeholdninger har vist betydelig Stigning, gaa ud fra, at der har fundet meget begrænsede Indkøb Sted, og at Danmarks Beholdning